

mä aljaga ümbrepiirtu, et keage wälja ei päässe,
ei ka muiale ei lä züklema. Sedda kottust
peap ka saggede perrakaema kas temma wah-
hest sure tulega om ärrarikkotu.

Et se nüüd wäega armas nink tullulif
om suuwitse pallawa päiwa ajal külma wee
sissen zükleda, siski om se man ikkes ka häd-
da pelgada. Mitte ütsinda et innimenne woip
ärrauppuda, enge temma woip ka, kui temma
om jahhedas sanu, többitses jada. Se om
saggede kuulda ja nätta olnu, et innimeune
sure hädä sisse saap, kui temma higgonep ja
sis henda reiwist wallale päästap nink nida
usfinaste wee sisse kargap. Paljo neist ke
ärrauppowa omma sesaama sü läbbi külma
wee sissen äkkitselt ärrakoolnu. Se om sis
nätta sanu kui säratse innimesse perrast om-
ma ülesleikatu, nink ka sest et wessi ei olle
sugguke süwäwa olnu. Nemma ollesse sis töt-
telitkult ello jänu kui nemma weidikesse ollesse
kannatanu. Sepärrast om nüüd tarwis, et
innimenne, enne kui temma wee sisse lät,

ni kawwa kannatap kui temma pikkamisselt, aiga
pidi nink tarweste jahhedas om lännu. Kui
temma higgonep, kui se ka muial es olles kui
kainla al ehk jalla külleu, sis peap temma
säratsid kottussid illusaste fuiwatama. Ärra
ütlego keage minna olle sadä förd züklenu ja
mul ei olle middage wigga. Woip kül olla;
ent kui sinna töist sadä allustat voit ka om-
mete ärrauppoda. 2) Ärra mingo keage üt-
sinda züklema, olgo ikkes tõine temmaga üt-
ten; sest keage ei woi teda määrane hädä
woip sündida, nink missuggutse tühja sü läbbi
temma woip hukka sada, ent weidi abbiga
olles temma weel woinu päästetus sada. Eddi-
mält tekko temma, enne kui temma wee sisse
astup omma pääd paljas; pärrast päätko tem-
ma sedda, mes kala ümbre om, wallale nink
wimate sis jalgu. 3) Hä om kui temma
katte ehk kolme sammoga wee sisse lät, nink
henda alla lassap. Sest kui innimenne wäega
pikkamisselt wee sisse lät, sis om werrele aiga
pä pole ülesminna; ent sis woip temma äk-
kitselt ärrakoolda. 4) Ärra jago wäega kam-